

УКРАЇНА

(19) UA (11) 71281 (13) A
(51) 7 A61K38/21МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІОПИС
ДО ДЕКЛАРАЦІЙНОГО ПАТЕНТУ
НА ВИНАХІДвидається під
відповідальність
власника
патенту

(54) ІНДУКТОР ІНТЕРФЕРОНУ ПЕРШОГО ТИПУ В КУЛЬТУРАХ КЛІТИН

1

2

(21) 20031211722

(22) 16.12.2003

(24) 15.11.2004

(46) 15.11.2004, Бюл. № 11, 2004 р.

(72) Карпов Олександр Вікторович, Поводзинський
Вадим Миколайович, Пенчук Юрій Миколайович,
Жолобак Надія Михайлівна, Верьовка Сергій Вік-
торович(73) НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ХАРЧОВИХ
ТЕХНОЛОГІЙ(57) Індуктор інтерферону першого типу в культу-
рах клітин, що містить тилорон, який **відрізняєть-**
ся тим, що одноланцюгова РНК ковалентно зв'я-
зана з нерозчинною поверхнею, яка являє собою
нітроцелюлозну плівку, співвідношення тилорону
до РНК 1:10 моль/моль.

Винахід відноситься до біотехнології та фар-
мації і може бути використаний в процесах отри-
мання інтерферонів.

Прототипом запропонованого індуктору можна
вважати індуктор інтерферону першого типу в
культурах клітин (Пат. №9690А кл. А61К37/66,
опубл. 30.09.96. Бюл. №3).

Недоліком прототипу є його здатність розчи-
нятися в культуральній рідині, що не дозволяє
використовувати цей індуктор протягом декількох
промислових циклів.

За основу винаходу поставлена задача ство-
рення нового індуктору інтерферонів першого ти-
пу, який може бути використаний в широкомас-
штабному виробництві препаратів інтерферону та
має такі додаткові переваги, як простота, техноло-
гічність, невелика вартість виготовлення, багато-
разовість використання, а також відсутність потре-
би очищення отриманого матеріалу від вірусів та
токсичних речовин.

Поставлена задача досягається тим, що індук-
тор містить тилорон. Згідно винаходу одноланцю-
гова РНК ковалентно зв'язана з нерозчинною по-
верхнею, яка представляє собою нітроцелюлозну
плівку (НРТ), співвідношення тилорону до РНК
1:10 моль/моль.

Причинно-наслідковий зв'язок між запропоно-
ваними ознаками і технічним результатом показан-
ий нижче.

Одноланцюгова РНК ковалентно зв'язана з
нерозчинною поверхнею, яка представляє собою
нітроцелюлозну плівку, співвідношення тилорону
до РНК 1:10 моль/моль, що дає змогу виключення
стадії накопичення вірусу-індуктору, видалення
неадсорбованого клітинами вірусу, а також інакти-

вації вірусу-індуктору в цільовому продукті.

З метою встановлення і характеристики ін-
терфероногенних властивостей НРТ в культурах
клітин був поставлений ряд дослідів на лейкоци-
тах периферичної крові людини.

Стандартними індукторами порівняння були
рибостин та комплекс дріжджової РНК з тилоро-
ном, які вносили в культуру, в вигляді розчинів у
згаданому вище буфері, в концентраціях, що за-
безпечують, згідно літературним даним, максима-
льний індукторний ефект.

Рівні екзогенного інтерферону визначали в
культуральному середовищі через 18 години, піс-
ля контакту клітин з індукторами інтерферону. Ви-
значення інтерферону проводили в культурі клітин
L41 на 96-луноквих планшетах за стандартною
методикою, використовуючи, в якості тесту, вірус
везикулярного стоматиту (ВВС) штам Індіана в
дозі 100ТЦД₅₀.

Приклад 1. Пряме порівняння інтерфероно-
генної здатності НРТ проводили в культурі лейко-
цитів периферичної крові людини. Результати на
фіг.1.

Результати, представлені на фіг.1, свідчать,
що в культурі лейкоцитів периферичної крові лю-
дини під дією НРТ найбільша кількість інтерфе-
рону спостерігається вже на третю годину після кон-
такту клітин з індуктором. Далі титри інтерферону
не зростають, залишаючись практично без змін до
18 години (строк спостереження).

Приклад 2. З метою перевірки багаторазової
дії НРТ після проведення кожної індукції НРТ дво-
разове промивався дистильованою водою та зно-
ву насичувався тилороном. Результати представ-
лені на фіг.2.

(13) A

(11) 71281

(19) UA

Виходячи із результатів, що представлені на фіг.2 можна зробити висновок, що НРТ, в якості індуктору інтерферону, можна використовувати протягом шести промислових циклів.

Приклад 3. Пряме порівняння інтерфероногенної здатності НРТ проводили по відношенню до відомих стандартних індукторів. Результати зведені в табл.1.

Результати, представлені в табл.1, свідчать, що хоча НРТ індукує меншу, порівняно з стандартними індукторами кількість інтерферону в культурі лейкоцитів периферичної крові людини, але сумарна доза інтерферону, отримана протягом шести циклів використання НРТ, значно перевищує кількість інтерферону, отриману під дією ста-

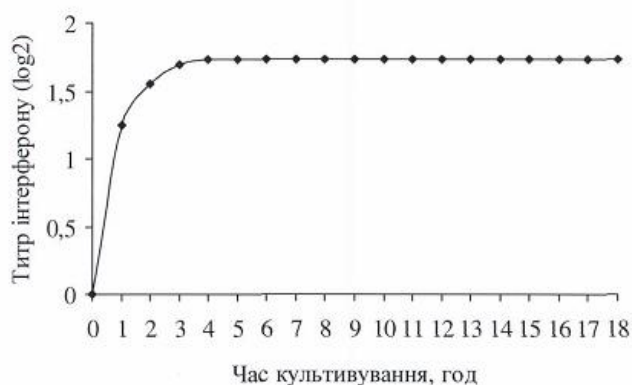
ндартних індукторів. Слід відмітити, що доза НРТ, яка вводилася (відносно її нуклеїнового компоненту), практично відповідала дозам стандартних індукторів, в яких, згідно літературним даним, вони виражають оптимальну дію.

Позитивний ефект полягає у тому, що запропонований індуктор може використовуватись протягом декількох промислових циклів, забезпечуючи титри інтерферону на рівні технологічних потреб.

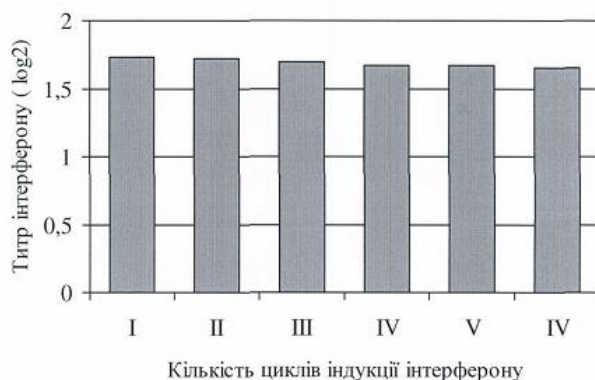
Запропонований індуктор має такі переваги, як простота, технологічність, невелика вартість виготовлення, багаторазовість використання, а також відсутність потреби очистки отриманого матеріалу від вірусів та токсичних речовин.

Таблиця 1

Індуктор, що вводився	Доза, мкг/10 ⁶ кл	Середній титр (log ₂)	Сумарний титр (log ₂)
Контроль	-	-	-
НРТ (нуклеїновий компонент)	25	1,73	8,47
Ридостин	50,0	4,8	4,8
МК	25,0	6,4	6,4

Фіг. 1

Фіг. 2